

**Colegiul de Disciplină și Etică
de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor**

HOTĂRÂRE nr. 3-95/21

mun. Chișinău

10 decembrie 2021

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor având în componența sa:

Președinte - Vladislav Guțan;

Membrii - Marcel Cimbir, Victor Comerzan, Alexandru Lozan, Elena Cazacov, Oleg Televca și Pavel Țurcan,

examinând în ședință publică contestația avocatului XXXXXX, în interesele cet. XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2021, adoptată în urma examinării sesizării depuse de petent privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de procurorul în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX și procurorul-șef al Procuraturii raionului XXXXX XXXXXX,-

CONSTATĂ:

La xx.xx.2021, Inspecția Procurorilor a fost sesizată de către avocatul XXXXXX, în interesele cet. XXXXXX, cu privire la fapte ce poate constitui abatere disciplinară presupus a fi comisă de către procurorii din cadrul Procuraturii raionului XXXXXX XXXXXX și XXXXXX, în cadrul investigării cauzei penale nr. XXXXXX.

În motivarea sesizării depuse, autorul acesteia a indicat la tergiversarea din partea procurorului XXXXXX a urmăririi penale în cadrul cauzei penale nr. XXXXXX, neexecutarea încheierii Judecătoriei XXXXXX din xx.xx.2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2020 și inacțiunile de neîncetare a urmăririi penale în privința cet. XXXXXX.

Prin decizia Inspecției procurorilor din xx.xx.2021, a fost decisă încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor XXXXXX și XXXXXX, din motivul lipsei temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

Pentru a se pronunța, Inspecția Procurorilor a reținut că, urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost pornită la xx.xx.2014, de către organul de urmărire penală al IP XXXXXX, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.320 alin.(1) din Codul penal, pe faptul, [...].

La xx.xx.2014, a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX, în cadrul căreia XXXXXX a fost învinuit de faptul, [...].

Acțiuni învinuitului XXXXXX au fost încadrate în baza art.179 alin.(2) din Codul penal, violarea de domiciliu, adică pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia, ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.

Tot în cadrul acestei cauze penale XXXXXX a fost acuzat și de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) din Codul penal, însă la xx.xx.2015 acesta a fost

scos de sub urmărirea penală în temeiul că fapta acestuia nu întrunea elementele infracțiunii, deoarece el ne era subiect al infracțiunii prevăzute de art.201¹ din Codul penal.

La xx.xx.2018 cauzele menționate au fost conexe într-o procedură unică, fiind-le atribuit nr. XXXXXX și se află în conducerea procurorului XXXXXX.

În cadrul acțiunilor de urmărire penală, avînd în vedere că XXXXXX de la faza inițială a urmăririi penale a plecat peste hotarele Republicii Moldova și nu se prezenta la citațiile organului de urmărire penală, la xx.xx.2015, în privința acestuia au fost dispuse investigații în vederea găsirii învinuitului.

Totodată, prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei XXXXXX din xx.xx.2017, în privința învinuitului a fost aplicată măsura preventivă arestul. Ulterior, la xx.xx.2018, măsura preventivă aplicată a fost revocată în legătură cu modificările survenite în legislația procesual penală.

Pînă în prezent, în privința lui XXXXXX sunt dispuse investigații în vedere găsirii, așa cum acesta se află peste hotarele țării, însă deși este localizat nu poate fi efectuată reținerea acestuia pentru extrădare în lipsa măsurii preventive a arestului preventiv.

Pe motivul supra indicat, de către procuror la xx.xx.2018 a fost dispusă soluția de suspendare a urmăririi penale.

La xx.xx.2019, avocatului XXXXXX s-a adresat cu o cerere solicitînd încetarea urmăririi penale, invocând mai multe motive, inclusiv că ordonanța de punere sub învinuire a lui XXXXXX nu corespunde exigențelor art.281 din Codul de procedură penală, invocînd inclusiv și faptul lipsei în acțiunile lui XXXXXX a laturii subiective în săvârșirea infracțiunii.

La xx.xx.2019, urmărirea penală a fost reluată de către procurorul-șef al Procuraturii raionului XXXXXX XXXXXX, iar la xx.xx.2019 cererea avocatului XXXXXX a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La xx.xx.2019 a fost dispusă suspendarea urmăririi penale în temeiul art.287¹ alin.(1) pct.(1) din Codul de procedură penală, însă la xx.xx.2019 ordonanța de refuz în admiterea plîngerii a fost contestată în ordinea art.299¹ din Codul de procedură penală.

Prin ordonanța procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2019, s-a dispus respingerea plîngerii avocatului.

Nefiind de acord cu soluția emisă, la xx.xx.2019, XXXXXX a depus o plîngere în baza art.313 din Codul de procedură penală judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei XXXXXX, sediul XXXXXX, care la xx.xx.2020 a admis contestația avocatului XXXXXX, indicînd un șir de încălcări admise de procuror.

Procurorul nefiind de acord cu soluția instanței, la xx.xx.2020, a contestat-o cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, iar prin decizia din xx.xx.2020 acesta a fost respins, fiind menținută încheierea judecătorului de instrucție din xx.xx.2020.

Ca urmare, la xx.xx.2020 a fost reluată urmărirea penală, iar la xx.xx.2021 procurorul a emis ordonanța de respingere a plîngerii avocatului XXXXXX și a dispus suspendarea urmăririi penale, pe temeiul că învinuitul se eschivează de la organul de urmărire penală.

La xx.xx.2021, avocatul XXXXXX a contestat ordonanța din xx.xx.2021 de respingere a cererii în ordinea art.299¹ din Codul de procedură penală procurorului ierarhic superior.

Prin ordonanța adjunctului-interimar al procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2021, a fost respinsă plângerea apărătorului XXXXXX, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția, avocatul XXXXXX a contestat-o în ordinea art.313 din Codul de procedură penală la Judecătoria de instrucție din cadrul Judecătoriei XXXXXX, sediul XXXXXX. Până în prezent careva soluție pe caz nu a fost adoptată.

Procurorul XXXXXX, fiind chestionat pe marginea sesizării a relatat circumstanțele pe caz, care corespund cu cele stabilite de către inspector. Totodată, a explicat, că avocatul XXXXXX solicită ca procurorul să emită una din soluțiile propuse de el în cererea lui de încetare a urmăririi penale, indiferent de faptul că aceste soluții contravin legislației penale și procesului penal.

Verificarea a stabilit că, procurorii XXXXXX și XXXXXX, la adoptarea soluțiilor pe cauza penală nr. XXXXXX, au respectat prevederile legislației procesual penale, prevăzute de art. 101 alin. (2) din Codul de procedură penală, potrivit căreia, *procurorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege și prevederile art.3 alin. (4) din Legea cu privire la Procuratură, potrivit căreia procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele penale pe care le gestionează.*

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Subsidiar, se reține că abaterea disciplinară constă într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale sau administrative impuse procurorilor prin legi, regulamente sau ordine de serviciu și aceasta urmează să fie comise cu intenție sau din neglijență gravă.

În art. 38 din Legea cu privire la Procuratură, legiuitorul a stabilit expres și în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

Potrivit materialelor, petiționarul de fapt a invocat dezacordul privind soluțiile adoptate de procurorii vizați. Ori, potrivit prevederilor art. 3 alin. (6) din Legea cu privire la Procuratură, activitatea procurorului la desfășurarea urmăririi penale poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești.

În aceste circumstanțe, deși soluțiile procurorilor au fost contestate în ordinea prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, acest fapt nu denotă în mod evident comiterea unei abateri disciplinare, ci constituie un mijloc al realizării justiției și o formă importantă de control.

Astfel, în urma verificării sesizării, Inspekția procurorilor a conchis că nu au fost identificate temeuri de tragere la răspundere disciplinară a procurorilor XXXXXX și XXXXXX conform Legii cu privire la Procuratură.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspekția Procurorilor, avocatul XXXXXX, în interesele cet. XXXXXX, la data de xx.xx.2021 a depus contestație împotriva deciziei Inspekției procurorilor din xx.xx.2021, și a solicitat Colegiului de disciplină și etică admiterea contestației în vederea tragerii la răspundere disciplinară a procurorilor în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX.

Conform prevederilor art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, în cazul în care rezultatele verificării sesizării nu identifică nici un temei de tragere la răspundere disciplinară, inspectorul, printr-o decizie motivată, încetează procedura disciplinară.

Decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării *în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei*, la Colegiul de disciplină și etică.

Din actele cauzei disciplinare se desprinde că, decizia de încetare a procedurii disciplinare a fost emisă la data de xx.xx.2021, iar contestația a fost depusă la xx.xx.2021. Totodată, este de menționat că la dosar lipsesc înscrisuri ce ar confirma data la care petentul a recepționat decizia contestată, deși a invocat în contestare faptul recepționării acesteia la xx.xx.2021.

Prin urmare, Colegiul constată că, autorul sesizării a respectat termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

Studiind contestația depusă de avocatul XXXXXX, în interesele cet. XXXXXX și actele administrate în ședința Colegiului, verificând argumentele expuse de petiționar, Colegiul consideră că contestația depusă este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă, deoarece sesizarea depusă este vădit neîntemeiată.

Cu referire la caz, Colegiul constată că Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei. Astfel, în acțiunile procurorilor XXXXXX și XXXXXX, nu au fost stabilite careva temeiuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de care procurorii vizați a unei abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

Colegiul, reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, **vinovăție** și **legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs**, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

În acest sens, Colegiul reține că trebuie făcută distincție între *încălcarea normelor de procedură ca greșeală ce poate fi cenzurată pe cale controlului ierarhic superior* și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată, și pe de altă parte, *nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar*.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

Colegiul reține că aceste alegații/omisiuni, astfel cum au fost prezentate în cuprinsul acțiunii disciplinare, vizează modalitatea concretă de soluționare a cauzei și temeinicia efectuării acțiunilor procesuale de către procurorul de caz (audieri, administrare de probe), acțiuni care pot fi verificate cu ocazia efectuării controlului ierarhic superior sau judiciar.

Raportat la situația de fapt rezultată din modul de efectuare a verificărilor de către Inspecția procurorilor și actele anexate la cauza disciplinară, Colegiul apreciază că nu se poate reține existența cărorva indici care să contureze săvârșirea de către procurorii XXXXXX și XXXXXX a vreunei abateri disciplinare.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) din Legea Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la procuratură, pct.77⁶ -77⁷ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat

prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016 și modificat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-13/17 din 24.01.2017, Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge contestația depusă de către avocatul XXXXXX, în interesele cet. XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2021, adoptată în urma examinării sesizării depuse de către acesta, privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorii în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX.

2. Hotărârea este irevocabila și nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele Colegiului :	Vladislav GUȚAN	_____semnat_____
Membrii Colegiului :	Marcel CIMBIR	_____semnat_____
	Victor COMERZAN	_____semnat_____
	Alexandru LOZAN	_____semnat_____
	Elena CAZACOV	_____semnat_____
	Oleg TELEVCA	_____semnat_____
	Pavel ȚURCAN	_____semnat_____